

R.M. Mc Cheyne

DE GODZALIGEN VERLOST – DE ONRECHTVAARDIGEN BEWAARD TOT HET OORDEEL

Zo weet de Heere de Godzaligen uit de verzoeking te verlossen, en de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag des oordeels, om gestraft te worden. (2 Petrus 2 : 9)

Er zijn slechts twee grote klassen mensen in de wereld: de Godzaligen en de onrechtvaardigen. En de wijze, waarop God met deze twee klassen handelt, maakt de geschiedenis van het heelal uit. Een ieder van u behoort tot één van deze klassen.

1. De Godzaligen zijn zij die wederom geboren zijn, die de Goddelijke natuur deelachtig zijn geworden, en in God leven.

2. De onrechtvaardigen zijn de zodanigen, die zonder God zijn, die nimmer opnieuw geboren zijn, die voor zichzelf en de wereld leven.

De handelingen Gods met ieder dezer twee klassen zijn zeer van elkander onderscheiden.

I. Zijn handelwijze met de Godzaligen.

1. Hij laat toe dat zij in verzoeking vallen. De gehele Bijbel toont het ons, dat het een zeer algemene zaak is, dat de gelovigen door vele en grote verzoeking heenworstelen. Verzoeking kunnen zich op tweeërlei wijze voordoen.

1ste. Verlokkingen tot zonde. Van deze verzoeking is niet één gelovige bevrijd. De oude natuur blijft, hoezeer ook gekruisigd, en ten onder gebracht, en gehaat, nochtans blijft zij. Satan schiet gedurig zijn vurige pijlen, legt gedurig strikken voor de ziel. De wereld ziet begerig uit naar onze struikelingen. Zonder twijfel heeft Noach dit in de oude wereld terdege ondervonden, evenzeer als Lot toen hij wandelde door de straten van Sodom.

2e. Beproevingen. Allerlei beproevingen treffen de gelovige, waardoor de ziel op de proef wordt gesteld of zij in Christus zal blijven of niet – smaad en vervolging niet zelden. Dikwijls is de beproeving allerhevigst. De gehele Bijbel getuigt, dat het een zeer gewone zaak is dat de gelovigen daarin komen: „Ulieden heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke; doch God is getrouw, die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt.” (1 Kor. 10 : 13). Houdt u dus niet vreemd daarover. Jakobus zegt: „Acht het voor grote vreugde, wanneer gij in menigerlei verzoeking

valt.” (Jak. 1 : 2). En Paulus zegt dat hij „de Heere diende, met alle ootmoedigheid, en vele tranen, en verzoeken.” (Hand. 20 : 19). Het moge u vreemd schijnen dat God u langs zulk een weg, door tranen en verzoeken, tot heerlijkheid wil brengen, nochtans is het zo. Waarom liet Hij Noach zo lange tijd leven in een wereld van beproevingen? Waarom liet Hij Lot zo lang blijven in het midden van Sodom?

(1) Ten eerste, om de werkelijkheid van de genade te openbaren. Wij lezen: „Want er moeten ook ketterijen onder u zijn, opdat degenen, die oprecht zijn, openbaar mogen worden onder u. (1 Kor. 11 : 19). Daarom ook moeten er verzoeken zijn, opdat degenen onder u, die werkelijk kinderen Gods zijn, openbaar mogen worden. In een tijd, waarin er geen beproeving of verzoeking is, is het gemakkelijk het Woord Gods met vreugde te ontvangen, en velen onder u schijnen dan Christenen te zijn. Maar als de verzoeking komt, keren velen terug; velen, die een tijd lang wel scheen te lopen, scheen zeer getroffen te zijn, en zeer begerig naar het Woord Gods. Wellicht zoge u, indien God had toegelaten dat u zo zachtjes door het leven was heengegaan zonder verzoeken, uw gehele leven *de naam* gehad hebben dat u leefde. Maar de verzoeking kwam, en u viel, opdat het duidelijk zou worden dat u niet van de Zijnen was. Noach is echter zolang in het midden van de oude wereld gelaten, niet aan die wereld gelijkvormig geworden, opdat het zou blijken dat er een Goddelijke kracht in hem werkte, opdat het openbaar zou worden dat er een verkiezend, vergevend, staande houdend God is. Lot is in Sodom gelaten opdat deze zelfde zaken zouden openbaar worden. En u, die gelovigen bent, wordt in de kracht Gods bewaard, door menigerlei verzoeken, met hetzelfde doel.

(2) Ten tweede, om de wereld te veroordelen. Noach vreesde God, en hierdoor veroordeelde hij de wereld. Wanneer een arm zondaar in staat werd gesteld om, midden in die goddeloze wereld levende, zich boven die wereld te verheffen, met God te wandelen, en, hoewel hij onder hen in en uitging, voor de eeuwigheid te leven, werd daardoor openbaar dat er een Zaligmaker, dat er een God van genade was. Een gelovige is een levend toonbeeld van de weg des behouds. Lot veroordeelde de mannen van Sodom, toen hij zijn rechtvaardige ziel dag aan dag kwelde, toen hij in hun midden leefde als een begenadigd zondaar, staande gehouden door de Heilige Geest. Zo ook wordt ook deze plaats door de weinige gelovigen, die in haar midden zijn, veroordeeld. Indien u nimmer had gezien wat bekering is, indien u in uw nabijheid geen voorbeelden had van een heilige, gelovige, vernieuwde wandel, dan zoge u het oordeel moediger onder de ogen kunnen zien. Maar o, iedere gelovige alhier veroordeelt u. Waarom dan laat ge u niet reinigen door Hem, die ook ons gewassen heeft?

(3) Ten derde, opdat wij aan Christus zouden gelijkvormig worden. „Houdt u niet vreemd over de hitte van de verdrukking onder u, die u geschiedt tot verzoeking, alsof u iets vreemds overkwam, maar gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, alzo verblijdt u.” (1 Petrus 4 : 12, 13). Christus werd door de duivel verzocht, en van de wereld gehaat, en wij moeten ons verblijden deel te mogen hebben aan Zijn lijden. God wil dat wij in alle dingen gelijkvormig zullen zijn aan ons Hoofd.

2. De Heere weet hoe hen te verlossen.

1ste. Zij kunnen zichzelf niet verlossen. Ik twijfel geenszins dat Noach menigmaal zal hebben gezegd: ik vrees dat ook ik door de vloed zal worden meegesleept; ik vrees dat mijn geloof zal bezwijken; ik weet niet wat te doen. Ook het hart van Lot was dikwijls

bevende in hem. Ook David vreesde toen hij door Saul werd vervolgd. Velen van u weten niet hoe zichzelf te verlossen. U bent omgeven als door een vloed; u bent omringd door oude metgezellen, oude begeerlijkheden, een hatende wereld, een briesende leeuw.

2e. De mensen kunnen u evenmin redden. Het is geenszins vreemd dat zielen onder de verzoeking zijnde raad vragen bij de leraars, maar zij kunnen u niet verlossen. Niets is ijdel in de ure van de verzoeking dan de hulp van mensen.

3e. „De Heere weet.” Deze woorden drukken veel meer uit dan zij schijnen te doen. De Heere weet niet alleen hoe het te doen, maar zal ook zeker de Godzaligen uit de verzoeking verlossen. Hij heeft hen lief. Elke Godzalige is een juweel in Zijn oog. Hij stierf voor hen, en Hij zal niet één van hen verliezen. Wanneer Hij hen in de smeltkroes komen laat, Hij zal hen meer gelouterd daaruit doen komen. Hij heeft beloofd dat zij nimmer zullen verloren gaan. „Ik zal u niet begeven, Ik zal u niet verlaten.” (Jozua 1 : 5). Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven: „Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude.” (Luk. 22 : 32).

Het is hetzelfde welke verzoeking het is. Het doet er niets toe hoe sterk de verzoeking, en hoe zwak de gelovige is. Sommige kinderen van God zeggen wel eens: Was de beproeving niet zo zwaar; was de smeltkroes niet zo heet, of de verzoeking niet zo groot, dan zou ik die wel kunnen dragen, dan zou ik ze wel kunnen doorstaan. Of, had ik meer kracht, of was ik een ouder en meer geoefend gelovige, dan zou ik haar wel het hoofd kunnen bieden. Let op de woorden: „De Heere weet de Godzaligen uit de verzoeking te verlossen.” Zou iets voor de Heere te moeilijk zijn?

Het is onverschillig of er veel of weinig gelovigen zijn. Er was slechts één Lot en één Noach. Wellicht hebben zij wel gezegd: „De Heere heeft mij verlaten, en de Heere heeft mij vergeten.” (Jesaja 49 : 14). God is even machtig één ziel te verlossen als duizend. Eén ziel is kostelijk in Zijn ogen: „Ik zal u aannemen, één uit één stad, en twee uit een geslacht, en zal u brengen te Sion.” (Jer. 3 : 14). „Ik zal het huis Israëls onder al de heidenen schudden, gelijk als zaad geschud wordt in een zeef. En niet één steentje (Engelse vertaling: niet de minste graankorrel) zal ter aarde vallen.” (Am. 9 : 9). „Die u Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de zoon van de verderfenis, opdat de Schrift vervuld worde.” (Joh. 17 : 12).

II. Gods handelwijze met de onrechtvaardigen: „God weet de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag des oordeels om gestraft te worden.”

1. Het einde van de goddelozen is dat zij gestraft zullen worden. Hoe God nu ook mag handelen met de goddelozen, hun einde is dat zij gestraft zullen worden. De engelen hebben gezondigd. Zij hadden een zeer verheven natuur, zij droegen het beeld van God; nochtans heeft God hen niet gespaard, maar hen geworpen in de hel. De oude wereld heeft gezondigd, een zeer grote menigte, een ganse wereld; God deed de zondvloed over hen komen. De stad Sodom zondigde, God heeft haar tot as verteerd en haar tot een voorbeeld gesteld voor allen, die daarna in goddeloosheid zouden leven. Dit zal het einde zijn van allen in deze vergadering, die in de zonde blijven leven. O, het zal Sodom verdragelijker zijn dan u. Uw einde zal zijn: de verbranding.

2. Nu nog niet: „God weet te bewaren.” Het oordeel over een boze daad wordt niet altijd onmiddellijk volvoerd. Gedurende de Franse omwenteling trad een jeugdig man voorwaarts, en daagde God uit hem dood te slaan. Geen kwaad volgde op deze taal.

Velen van u leven evenzeer in de zonde. Wanneer u voorheen zondigde, werd u door een beving bevangen, daar u vreesde wellicht plotseling te zullen worden opgeroepen voor het gericht, maar geen kwaad volgde, en nu kunt u de zonde doen zonder dat uw hart daarbij klopt. Maar ach, u verstaat het woord niet: „De Heere weet te bewaren.” Gods wegen zijn niet gelijk onze wegen. Wanneer een dief betrapt wordt en ontvlucht, dan wordt hij onmiddellijk vervolgd met de kreet: *Houdt de dief!* opdat hij niet ontkome. Als er een moord is gepleegd, dan wordt er een prijs uitgelooft aan hem, die de moordenaar aanhoudt, opdat hij niet ontkome aan de hand van de gerechtigheid. Niet also bij God. Hij haast Zich niet met straffen. Uit Zijn grondgebied is geen ontvluchten mogelijk. Ter juister tijd zal uw voet uitglijden. God bewaart u tot de dag des oordeels om gestraft te worden. Hij verdraagt met veel lankmoedigheid de vaten des toorns tot het verderf toebereid.

1ste. Niet omdat u zo weinig gezondigd hebt. Velen van u hebben meer gezondigd dan anderen, die weggenomen zijn. Ik twijfel niet, of er zullen velen in de hel zijn, die veel minder gezondigd hebben dan sommigen uwer.

2e. Ook niet omdat God uw zonde liefheeft. God haat die met een volkomen, oneindige haat. Iedere nieuwe zonde, welke u bedrijft, vertoornt Hem op een verschrikkelijke wijze. Iedere nieuwe sabbatschennis, iedere nieuwe opvolging van u lusten vervult God meer en meer met toorn jegens u.

3e. Het is ook niet omdat u nog gezond bent, of dat er geen middelen tot uw verderf voor de hand zouden zijn. God zoge u in een ogenblik kunnen neerwerpen. Ziehier de enige reden: „God weet de onrechtvaardigen te bewaren.” Maak gebruik van deze tijd van lankmoedigheid, terwijl Jezus wacht om u te behouden, en God nog toeft om u te verderven! Heere, ontferm U over een worm!